

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Bartolomaei Salvpii Ordinis F. Minorum de
Obseruantia, Lvx Animæ Ad perfectionem anhelantis ;
Opvscvlvm Insigniter pium, et perfectionis studiosis
neceßarium**

Cambi, Bartolomeo

Coloniae, 1606

De Tædio. Cap. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50816](#)

PARS PRIMA.

125

em vitæ nostræ, curas ne si aplice
cum obedientia submittamus ac in
omnibus obtemperemus: qui con-
tinuas nobis occupationes sugge-
rat, cum quod omnibus quæ salu-
tem nostram promouere possint,
atq; ad profectum excitare, sèpif-
simè conferamus ac sermones ha-
beamus, vt sic perniciosissimum o-
tiositatis malum à nobis excluda-
mus.

QVARTVS modus est: recrea- *Fugienda*
tiones, iocos, risus, colloquia inu- *recreatio-*
tilia, aliasq; ineptas societates de- *nes.*
nitare, ac toto pectore fugere.

De tædio.

MACULA XVII.

CAPVT XVIII.

Tadet animam meam vita mea. Tæ- Job 10.
dium est melancholia quædam
obsidens hominem, cuius tamen
causam & originem ignorat: quæ Lædium
ipsum in omni opere fastidio re- quam fin-
plet, inquietumque ac intolerabi- nocium.
lem sibi ipsi efficit. Estq; macula de-
formis admodum in anima quam

F 3 posse

126 SPECVLVM ANIMAE
possederit, ac multis eam detrimen-
tis afficit, eximijsque bonis priuat.

Atque idcirco necessarium est,
ut quisquis in semita Dei profectus
ardet desiderio, in extirpanda &
tollenda omnem industriam adhi-
beat. Sed obijciat hic aliquis. Vitam
sanctorum plenam videri melan-
choliæ & tristitiæ, quandoquidem
videtur semper esse cogitabundi,
taciti, quieti, quasi magnas curas &
solicitudines animo voluerent.

Serui Dei-
foris quidē
tristes appa-
rent, intus
verò gaudio
pleni sunt.

Quibus ego contrarium affirmo:
non inteniri homines lætiores, ho-
minibus verè spiritualibus: nec ul-
los inimiciores esse tristitiæ quam
veros Dei seruos & amicos, qui
quamuis foris videantur tristes, in-
tus tamen iubilo & exultatione
pleni sunt; atque hoc est verum gau-
dium: Quod autem quietis & silen-
tij amantes sunt, hoc accedit ob in-
ternarum consolationum, quas ex
contemplatione percipiunt, dulce-
dinem & affluentiam: quod raro idq;
parcissime loquantur, id inde pro-
ficiuntur, quia viuunt semper sicut
oui-

uiculæ, ruminantes & digerentes
cibum quem legendo aut auscul-
do manducarunt.

Deniq; nullū est gaudiū quod ve-
lorum seruorum DEI gāudio vlla ex
parte conferri aut æquiparari pos-
sit, quapropter omnem vanam læ-
titiam & mundana gaudia fastidi-
unt & contemnunt. Quæ contra
mundi amatores obuijs vlnis am-
pleteuntur. Risus enim abundat in
ore stultorū. Ac proinde proficere
desideranti, nimia lætitia mortifi-
canda & extirpanda est.

Gaudium
seruorum
Dei omne
mundi gau-
dium supe-
rat.

Modus eluendi maculam tædiū.

PRIMVS modus est. Disquirere Tædium a-
num tædiū hoc ex humorū in liquando
corpore commotorum abundantia curatur me-
proteniat, tum enim naturales me- dicinis natu-
ræ medelam ei adferent, an ralibim.
verò ex vitio & prava consuetudi-
ne facilè irascendi.

SECVNDVM remedium est. Si Tædium hu-
ex facili ad iram pronitate existat, militate &
seipsum vincere, & iræ violentiam mansuetudi-
facere, seque ad mansuetudinem ne vincitur.

F 4 eogere,

128 SPECVLVM ANIMAE
cogere, ac in h[ab]ilitate ac mititate
adipiscenda præcipuam diligentia
collecere.

Gaudium
gaudiosum
paratur.

TERTIVM remedium est.
Gaudere semper in Domino, ora-
ndo, meditando, psalmos decantan-
do, & contemplationibus infisen-
do.

De contentione, Macula XVIII.
CAPVT XIX.

2. Tim. 2.

Seruum Domini non oparetur litigare: ait
S. Paulus. Insigne vitium & ad-
modum deformis labes in anima,
quam infecerit, est contentio, qua
vinculis duris constrictam tener,
ne viam perfectionis perambulare
possit.

Sunt namq[ue] nonnulli inter illos
etiam, qui spirituales videri volūt,
pleni spiritu contradictionis, qui-
bus in omni colloquio, quamvis de
rebus bonis & indifferentibus ser-
mo sit, delectabile est contendere,
quod sine superbia nota vix fieri
potest, quoniam alios despiciunt
habent, ac cæteris plus sapere, su-
amque